

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Vladimíry Stráňkové Bezdomovství a srovnání nabízených služeb církevními zařízeními bez domova na území jižních Čech .

Práce se zabývá aktuálním tématem, je koncipována jako teoreticko praktická, rozdělená do čtyř kapitol. Cílem práce je srovnání dvou církevních organizací spadajících pod Charitu ČR. První kapitola se věnuje hlavním okruhům tématu spojeného s bezdomovectvím, se sociálním vyloučením a charitativní pomocí. Autorka analyzuje základní východiska, které Charita ČR ve své práci uplatňuje. Sleduje principy charitní práce v širším kontextu, na základě, konstitutivních prvků církve i s přihlédnutím k nejvýznamnějšímu dokumentu v této oblasti, encyklice Deus caritas est.

Druhá kapitola je orientovaná na jednotlivé formy pomoci lidem bez domova a třetí kapitola je soustředěná na charakteristiku církevních organizací pomáhajících těmto lidem na území jižních Čech. Všechny organizace tohoto typu spadají pod Diecézní charitu České Budějovice.

V praktická částí prezentované ve čtvrté kapitole se podrobně zabývá charitními zařízeními pro muže situovanými v různých lokalitách z pohledu klientů Domu sv. Pavla v Českých Budějovicích a Domu sv. Petra v Záblatí u Prachatic. Autorka hledala jejich společné rysy a specifika. V každém ze zařízení oslovila 15 respondentů a zjišťovala jejich názory na potřebnost nabízených služeb. V krajském městě vyhledávají zařízení klienti především z důvodů nabídky služeb nebo dostupnosti, v malé obci na základě doporučení jiné organizace. Promítá se to i do jejich schopnosti lépe nebo hůře se přizpůsobit podmínkám života v těchto zařízeních a také do schopnosti postavit se „na vlastní nohy.“

Naplnění základních potřeb spojených s možností mít bydlení a osobní hygieny vnímá většina respondentů jako prioritní v procesu resocializace. Většina klientů si rovněž uvědomuje, že vzniklou situaci si zavinila sama.

Vedle dílčích poznatků uvedených v práci autorka dospěla i k známému závěru, že teprve uspokojení základních potřeb člověka navozuje situaci orientovanou na možnou resocializaci. Současně zdůrazňuje možnost poskytnout sociálně vyloučeným šanci opakovaně.

V práci se setkáváme občas s nepřesným pojmem např. Katolická církev (s. 23). Přes drobné nedostatky formulačního charakteru autorka naplnila cíl práce a současně předložený text splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. Proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 6. května 2011

dr. Ján Mišovič, CSc.